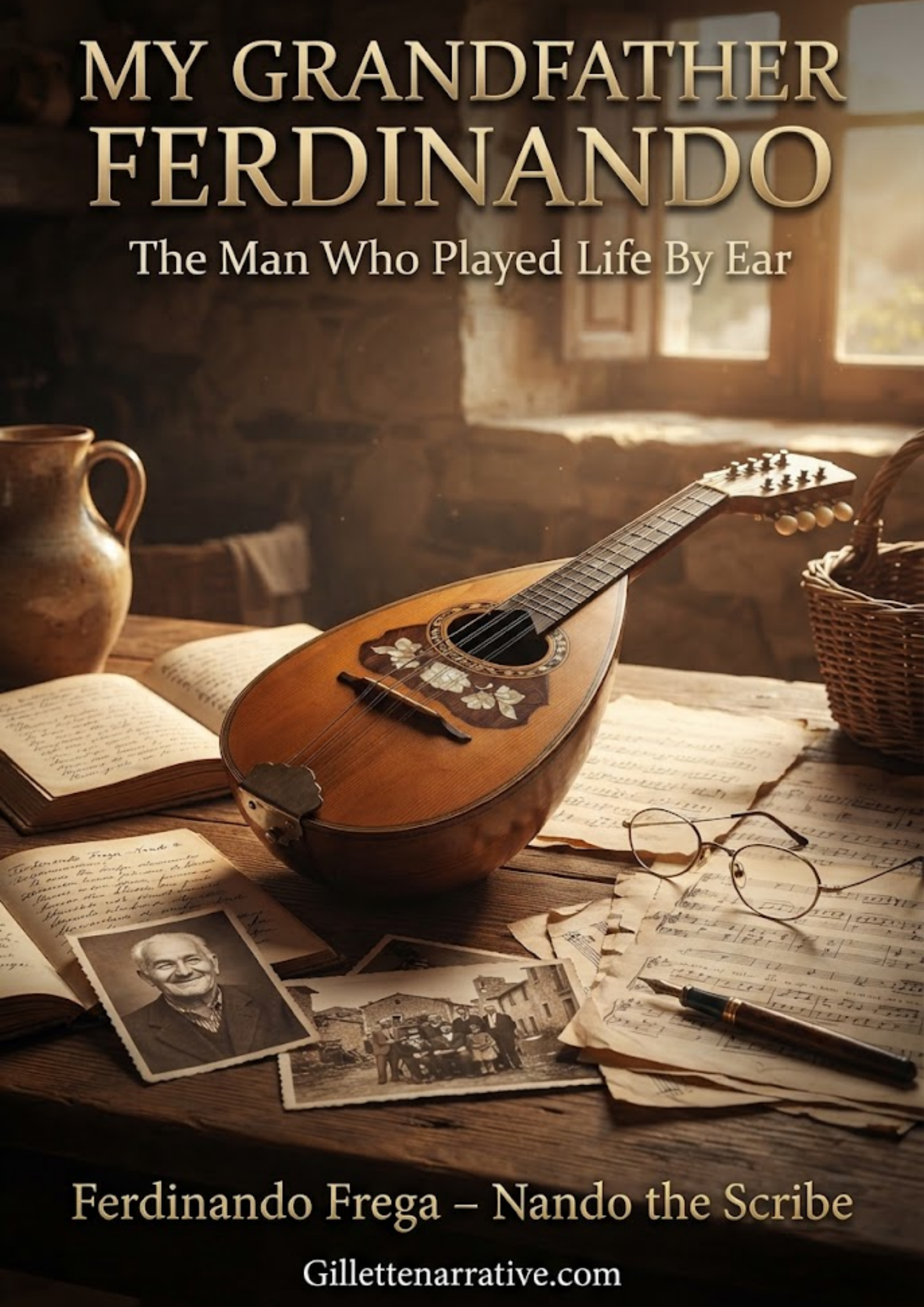
MY GRANDFATHER FERDINANDO

The Man Who Played Life By Ear

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: ANG LOLO KONG SI FERDINANDO

Nakaupo na ako sa aking mesa mula pa umaga — isang paraan ng paggawa ng gusto ko, hindi ng kailangan kong gawin. Isang paraan ng pananatiling masaya sa loob ng isang mundong hindi pa natutukoy ang takdang panahon ng pananatili.

Sa pagitan ng pagbabasa ng isang aklat, ng isang artikulo sa web, ng tawag ng isang kaibigan, ng pagpindot ng kartero sa doorbell, at ng pag-anyaya ng aking asawa na pumunta ako sa kotse para ipasok ang mga bag ng pinamili — maraming call center ang interesadong tumawag sa akin. At ginugulat ko sila, dahil inililipat ko ang kanilang kahilingan sa motibasyon. Kapag sinasabi kong mahirap ako, naaawa sila sa akin. Gusto ng mga babae na may gawin para sa akin — ngunit hindi nila alam na pinag-aral ako upang tumanggap nang hindi nagbebenta. Isang aral pang-unibersidad mula sa isang lalaking diploma lamang ang hawak.

At sa gitna ng lahat ng ito ay may musika — ang musika ng New York, ng Manhattan, ng mundong nagsasalita ng Ingles — pagkatapos ay lumilipat sa musika ng aking mga taon, at nagtatapos sa mga klasiko: Mozart, Chopin, Vivaldi, at Beethoven. Pagkatapos ay nakasusumpong ng kapayapaan sa mga komposisyon ni Maestro Ennio Morricone.

Sa loob ng isa sa mga piyesang ito ko natagpuan ngayon ang mandolin — ang paboritong instrumento ng aking lolo. Nakatanggap siya ng isa sa edad na anim at natutuhan niya itong tugtugin sa pandinig lamang sa loob ng mahigit siyamnapung taon, nang hindi nag-aaral ng musika o bumibili ng mga kurso sa Amazon. Ang tangi niyang hilig ay ang mga harana na itinatanghal niya para sa mga babae — kabilang ang mga ginagawa ayon sa order.

Isang buhay, ang sa pamilya Frega, kung saan ang hilaw na materyal ay hindi kailanman naging pera — kundi ang kasiyahan lamang ng paggawa ng

ipinanganak kaming gawin: ang hindi malimutan.

Nando